

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

ügytelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos peticior térfogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Tiszta levegőt.

Mindazon dolgok között, melyek az emberi élet létfeltételét, sőt csak szükségleteit is képezik, egészen a legújabb korig az emberiség egészségi viszonyaira fordítottak legkevesebb gondot. Sőt még napjainkban is gyakran keservesen tapasztaljuk, hogy a közgazdaság egyik jelentékeny tényezőjének: a marhaállománynak tenyésztésére és megóvására hathatósabb intézmények vannak megalkotva, mint azok, melyek az emberanyag testi jólétét előmozdítani volnának hivatottak. Orvosaink — kiknek szava e tekintetben mérvadó — nem győznek panaszkodni, hogy mennyi rendszertelenséggel, felületességgel intézik — hazánkban különösen — az emberi közegészség ügyét.

Az e téren tapasztalható mizériákat — természetesen — kevésbé érzik a falun, hol a tágas, nagy udvarok és a kertek fáinak között kevesebb a pör, szabadabb és erősebb a légmozgás, s aránylag is sokkal csekélyebbek azok a tisztátalanságok, melyek az élet legfőbb javát: a *levegőt* megmérgezik. — Annál keservesebb e tekintetben az élet a városokban, hol ezer, tizezer, sőt százezer számra vannak az emberek összezúfolva szűk, keskeny utcáinak, túlmagas házak vagy tulságos alacsony viskók közé; hol a tisztátalanság és a nyomor egyaránt nagyobb, az életküzdelem erősebb, az üzleti élet virágzóbb és ép ez utolsó ok miatt a levegőnek való helyek mindig szűkebbre és szűkebbre húzódnak össze. Különösen a városokban van igen nagy szükség arra, hogy a tudomány legújabb vívmányai: a találmányok és felfedezések alkalmaztassanak és az emberi egészség javára értékesítsenek.

Sajnálkozva vagyunk kénytelenek konstatálni, hogy megyénk városai e tekintetben is nagyon lassan haladnak előre. Van ebben a lassúságban — beismerjük — némi része annak a kedvező geographiai helyzetnek is, mely a győgyerőnek annyi segítségével bővelkedik a

források vizeiben és a klimatikus vidékek ózongazdag helyeiben, a melyek bizonyára hozzájárulnak nemcsak ahhoz, hogy megyénk közegészségügye általában jónak mondható, hanem ahhoz is, hogy kevesebb buzgalomra legyünk kényszerítve a közegészségügy mesterséges javítása tekintetében. — Ezek a tényezők azonban jelentékenységből hovatovább veszteni fognak; a nagymérvű erdőpusztítások, valamint a népesség folytonos szaporodása, különösen a városokat fogja mindig erősebben utalni arra, hogy tiszta levegőjüknek feltételeiről erősebben gondoskodjanak.

Mindenesetre a lakások, udvarok, utcák és terek lehető tisztántartása a legelső, melyre ügyelnünk kell. Trágya- és szemétdombok fölött méltatlanul kell lennie a levegőnek is, melyet megfertőzhetnek az ártalmás gázok és párák, melyek a szabad rothadásnak piszkotanyáiról felszállanak. Ez irányban örvendetes kezdeményezést tett legújában megyénk székvárosa Rimaszombat, hol a szemét kihordására két új fogatot rendszeresített a városi előjáróság; — méltó elismerés illeti érte.

Nagy tévedés volna azonban azt hinni, hogy ezzel a köztisztasági igyáék végleg ki vannak elégitve. Mindenekelőtt előre láthatólag kevés lesz ez a két fogat, bár óhajtható, hogy megyénk többi városai is követni fogják az azzal nyújtott példát. Továbbá nem lesz elegendő, hogy a szemét csak kihordattassék a városból, hanem gondoskodni kell arról is, hogy az ezélszerű helyen jól elföldeltessek. Erre nézve pedig a korábbi — könnyelműen elnézett — szemétkerakodó hely a külső vásártéren, igen kellemetlenül emlékeztet, hogy mennyire éber figyelemmel kell kísérnünk a megbízott eselédzemélyzet munkáját

Lényegesebb és nagyobb horderejű intézmény volna azonban, ha lehetségessé válnék az istállók és lakóházak pöczegődreinek állandó tisztítása és tisztántartása, mely végből például a szomszéd Losoncz városában már teljesen meg-

bizható és hathatós intézkedések tétettek. Minden különös czélatosság vagy egyéni érdek nélkül hangsúlyozzuk, hogy a „magyar tőzeg- és műtrágya ipar-részvénytársaság“ azon nagyarányú vállalkozása, melyet legutóbb kibocsátott árjegyzékében közhírré tesz, — a legnagyobb mértékben megérdemli az irányadó körök figyelmét. Ugy vagyunk értesülve, hogy Losoncz város is ezen társasággal kötött évtizedekre szóló szerződést, melynek szigorú pontjaiban nemcsak a nagyforgalmu város köztisztaságára nézve foglaltatnak kellő biztosítékok, hanem egyszersmind a város vagyoni boldogulásának hatalmas fundamentumai is le vannak téve.

Nincs elegendő terünk arra, hogy e szerződést — épen egy megyénken kívül eső városra nézve — részletesen elemezzük. Elég is azonban megemlítenünk azt, hogy megyebeli városaink is bármikor megköthetnének ahhoz hasonló szerződést, melynek révén egyrészt a lehetőleg abszolút tisztaság s különösen az istállók és pöczegődrök tisztántartása biztosítottatnék, másrészt néhány évtized múltán a város egy teljesen felszerelt és rendszeres üzemben lévő tőzeg és műtrágya-gyár tulajdonosává válnék, a mi egyúttal a mezőgazdaság elképzelhető fellendülésének lenne alkalmas eszközévé.

A közgazdasági szempontok mérlegelésével ezuttal nem foglalkozhatunk; de azon ijesztő hírek alkalmából, melyek hazánk határaitra — a kolera, himlő s egyéb járványok felől érkeznek, — kötelességünk volt figyelmeztetni a közegészségügy előmozdítására a közigazgatás faktorait. Élmi akarunk, s erre mindenekelőtt főfeltétel a jó levegő; ezt kérünk, erre áhitozunk most, a rekkenő kánikulai napok alatt.

Tiszta levegőt kérünk!

Fegyelmi ügy. Jolsva városa annak idején az államtól bérbe vette a kizárólagos italmérési jogot Jolsva város területére. Később ezen jogot a város — minden károsodás nélkül — alérletbe adta ki, a mi szerintünk

elfojtsad azt a kéjes gyönyört, melyet éreznél, ha megölnék.

A férj: (Haragosan.) Sakrebleu! . . . Jó tetted volna, ha bogaraidat otthon hagytad. (Ásit.) Oáh, Oáh!

Az asszony: jól van, jól; csak áíts . . . Te az alvásra gondolsz! Minden más ember a helyzetben szegény felesége alvása felett örködnék, ki a tengeri betegség tönkre silányított . . . de nálad nincs joga senkinek, még arra sem, hogy beteg legyen! Még esoda, hogy élek; voltak pillanatok, mikor a világot odaadtam volna azért, ha valaki a vízbe dobott volna.

A férj: (Elkeseredve.) O . . . o!

Az asszony: Tudom, hogy mit jelentsen az „O . . .“ Te nem, bántad volna? Talán ezéled is lett volna! Főindot, a derék kapitány nélkül . . . Minden asszonynak, ki átkelt, áldania kellettett őt . . . ő oly comme il faut . . . Oly figyelmes hölgyekkel szemben . . . büszke lennék, ha a felesége volnék . . . Nem tudom, hogy nélküle hogy is kerültem volna le a kabinomba.

A férj: Miért nem hívtál engemet?

Az asszony: Hivni! Hisz láthatad volna! De a nagyságos ur természetesen előnyösebbnek tartotta, hogy meghuzódjék a csapszékben, dohányozzék, kártyázzék a matrözokkal és grogot igyék! Az orrodát folyton a porbába áztatád . . . ne feleselj . . . megszámáltam mennyi grogot ittál: tizenhat üveggel!! És emellett még idegen emberek egészségére üritéd poharadat, mialatt szegény feleséged a lelkét kilehelte!!! Ne próbáld magadat menteni az által, hogy reám rivalsz; ne feledd meg arról, hogy nem vagyunk Párisban, hol az egész világ már megszokta jeleneteidet. Ah, igen, nem volt körülöttem emberi lény, kijehez segélyért fordulhattam volna!

A férj: Én harminegszor mentem le a kabinodhoz. Az asszony: Hazudsz! Mikor oly rosszul voltam, hogy a világ elsötétült előttem, jól láttam, hogy te nem jöttél.

A férj: Okosabb lenne, ha hallgatnál s nem beszélnél ily ostobaságokat.

Az asszony: Hallgassak! Nem, nem fogok hallgatni! Te kiragadtál otthonomból. . . . Beteggé tettél . . . idegenbe huzoltál; s most ne légyen jogom panaszkodni!

T A R C Z A.**Hangulat.****I.**

Zöld pázst ölen, árnyékos fák alatt
Hol a napfény lövelte sugara
Dús lombózat, mohos fatörzs moha
Fogadj, úgy fű hímes bársonya.
Hol dallal ébred, dallal alszik el
A lombos erdő; himnuszt éneket
Puha fészken, az énekes madár —
A nő, mikor — ha hű párjára vár. —
Hol vad virág ezer fakad, virul.
Merelek szírt hajnal fénytől pirul;
A nap, mikor fényes útjára megy,
Tar homlokát első csókolja meg.
Vad méh' ezer zibongva dong körül,
Mélység, magasság, kéjbe ring, merül:
A szív ezer gyönyörrel eltelik,
Égő vágyak hevítik, emelik.
Hittel, reménnyel csordultig betölt.
Holott az ábránd is alakot ölt:
Egygyé olvad az álom s a való:
Kint a szabadba őh be jó, be jó.

II.

Templomba' vagyok, templomodba'
Természet, a mikor
Oly kedves, elragadó minden.
Oltár minden bokor.
Oltárod előtt leborulva
Szent hittel áldozom
A mindenség örök urának.
Halkan imádkozom.
Együtt éneklek a madárral;
Mí hozzám elbata,
Oly bűvös a lég dalnokának
Feleségő himnusza.

Az az ezer, ezernyi ajkon
Felhangzó légi dal:
Mit a madár piezi szívének
Hő vágya kelt, sugall.

Mikor a nélység és magasság
Kéjtől pirul, remeg
Lázban, miként ha maga a meny
Ajtója nyílna meg.

És milliárd hang zugna által
Völgyön-hajmon kelő:
Udv, üdv neked! örök diésőség!
Nagy Isten! ős erő!

* * *

Boesásd le szárnyaid én lelkem.
Mig szívem elmerül
A természet ezer titkába
Mély esend vegyen körül.

Templomi esend, áhitat esendje
Öleljen, hasson át:
Némulj koboz! hangod zavarná
A telérő imát.

Borsody Béla.

A kéjutazás.

— Humoreszk. Három éjjelben. —

(Madame Duflot, ki Párisban lakott, teljes hat hónapon keresztül nyugatolta már férjét, hogy utazzon vele Londonba. A szegény férj, ki még élénken emlékezett arra a kellemetlenségekkel teli olaszországi utra, jól tudta, hogy az újabb kéjutazáson sem lesz sok öröme és hosszú ideig ellentállott; végre azonban engedni volt kénytelen. Rövid úton a pár Londonba érkezik s egy vendéglőadóban száll meg.)

Az első éj Londonban.

Az asszony: Duflot, néztél az ágyak alá?

A férj: Minek?

Az asszony: A tolvajok miatt. Azt hiszed, hogy ezen óvintézkedés nélkül aludnék idegen ágyban? . . . Ah, te még arra sem veszel fáradságot magadnak, hogy

teljesen helyes, mert a városok minden felfogás szerint nem lehetnek hivatva arra, hogy állami bérlők gyanánt közforgalmi árucikkben nyereszkeskedjenek. — A legutóbbi napok alatt azonban Hámos László főispánhoz, egy feljelentés érkezett, melyben Bazilidesz Gusztáv jósvai polgármester azzal vádoltatik, hogy a város regále bérlési jogának átruházásából saját magának illetéktelenül hasznot szerzett. — E feljelentés folytán Hámos László főispán azonnal elrendelte a nevezett polgármester ellen a fegyelmi vizsgálatot, melynek foganatosítását Bornemisza László alispán személyesen fogja augusztus hó 6-án teljesíteni. — A kényes ügy további fejleményeiről mindenestre elfogjuk mondani elfogulatlan véleményünket, s addig tartózkodunk is kell attól, hogy az ügy érdemének tárgyalásába bocsátkozzunk.

Uj királyi tanácsos. Baksay Istvánt, főgymnásiumunk ünnepelt, veterán tanárát legfelsőbb helyről is jól megérdemelt kitüntetés érte; ugyanis a király ki-nevezte királyi tanácsossá — Az érdemes tudós igaz tisztelői a jubileumi ünnepségek alkalmával csodálkoztak is, hogy a várt legfelsőbb kitüntetés nem érkezett meg, mert köztudomású volt, hogy annak érdekében a főgymnásiumhoz közel álló testületek és vezérférfiak szólaltak fel, s megyénk főispánja is hathatósan közbejárt. A dolog magyarázata legelfogadhatóbban mindenestre az akkor lezajlott kormányválságban keresendő, melynek izgalmai között az általános érdeklődést egészen a politikai bonyodalmak foglalták le. — Most már megérkezett a legfelsőbb kitüntetés, melyhez újlag is egész társadalomunk szívesen járul őszinte szerencsekívánatokkal, hogy a munkás, érdemes, tiszteletreméltó élet még évek hosszú során át szolgálhassa ép erőben, egészségben az emberiségnek legigazabb javát. — A legelső kézirat, mely a „Budapesti Közlöny“ július 31-iki számában jelent meg, következőleg szól:

„Személyem körüli magyar miniszterem elterjesztése folytán *Baksay István* rimaszombati főgymnásiumi tanárnak, a tanügy és közügyek terén sok éven át kifejlesztett hasznos működése elismerésül, a királyi tanácsosi ezimet díjmentesen adományozom.“

Kelt Ischlben, 1894. évi július hó 18-án.

Feren cz József, s. k.

Gróf Andrássy Gyula s. k.

Közgazdasági feladatok.

(△) Rámutatunk már nem egyszer amaz elszomorító valóságra, hogy megyénkben a közgazdasági állapotok javítását célzó feladatok iránt vajmi kevés az érdeklődés, és ha mutatkozik is néha napján, az az ellobbanó szalmaláng módjára minden nyom nélkül vész el a gyorsan tűnő idők szárnyain. Pedig oly megyében, mint a mienk, mely közgazdaságilag általában a fejlettebb megyék között foglal helyet, örvendetesebb jelenségekkel kellene találkozunk.

Mezőgazda-osztályunk eminens törekvését kell hogy képezze, miszerint anyagi érdekei gazdaságilag hullámzó napjaink követeléseivel összhangzásba hozassanak.

Nem mi hangoztatjuk, ismételtetett immár unalomig, hogy az ilyen jogosult követeléseknek egyike az előhaladás, mely az emberi tevékenység minden ágában hódít s melynek az álló s különféle illetékek által is leginkább deprimált gazda-osztályunknak is saját önfentartása érdekében hódolnia kell. Ámde ez az előhaladás

csak úgy lehet sikeres, ha gazdáinkat a társas szövetkezés mezején vállveve találndja. Ez az út az, melyen nemesak a munka és termelés kifejlődésével egyenlő színvonalon haladni lesznek képesek, hanem társadalmilag is érezhető és számottevő mennyiséget képviselhetnek.

A gazdasági előhaladás szabad röptű feskéjének tartottuk mi gazdasági egyesületünkre, különösen megyénkben, hol még igen sok feladata van, s hol őszintén kell nyilatkoznunk, a jó példán kívül, melylyel néhány előkelő és lelkes gazda utat tör a haladásnak, mindelőlg még nem sokat mutathatunk föl.

Biztatott a remény, hogy a közöny és részvétlenségnek társadalmunkra borult köde, az érdeklődés meleg lehetétől eloszlatva, felszáll, s ma erősebbre tömörülve mint valaha, sorakoznak majd gazdáink a gazdasági egyesület tevékenységét provokáló feladatok köré. S valóban ebbeli működésük, elhagyatottságunk, hanyatlásunk s szegénységünk dacára népünk értelmes, munkás és vállalkozó természetének bizonyossága lett volna, s kétségtelen jele annak, hogy a közgazdasági csapások sorozata az életrevaló népet munkacerejében megedzi, az életképes népet újabb erőfeszítésre készíti. Hittük azt, hogy gazdasági egyesületünk nem azért hív a tevékenység küzdő homokjára, hogy téltenségünk unalomórát ellopjuk a pénzes időből, hanem hogy jövődő munkásságunkat rendezzük és hogy mulasztásainkat pótoljuk. Hittük azt, hogy gondolatainknak központot, akaratunknak ezélt, tevékenységünknek irányt, munkásságunknak tárgyat ad. Reménykedtünk, hogy erős kezekben levő kormányrudjával könnyen révbe segíti közgazdaságunk iránytű nélkül eviczkélt hajóját. — És ime ily magas reménykedésünk számlája a köztevékenység által valjon miképen váltta ott be? Legyünk igazságosak. Lássuk csak.

Clío felírta: Az immár majd két évtizede tennálló gömörmezei gazdasági egyesület már hozatni akart algami tehén-fajt, szerzett Geist-féle kosokat, ezen kosok tartási díja azonban a következő év terhére iratott.

Az egylet minden évben ülésezett egyszer. Élünk sokáig! — Punktum!

Hát bizony uraim, ennek így maradni nem lehet. Talán bizonyíthatunk nem is kell, hogy napjainkban az érdekek érvényesülése csakis kellő szervezetbe foglalt intézmények keretében gondolható.

Igy respektíve a gazdasági érdekekre vonatkozólag azt lehet mondani: elsődendő szükségét képez a gazdasági érdekképviselet helyes szervezése.

Azt elismerjük, hogy mindezeig a megyei gazdasági egyesületek sok helyen a lethargicus álom nyomasztó hatása alatt valának kénytelenek küzdeni csak a fenállhatás stádiuma iránt is, de épen azért oly szervezetre van szükség, mely a sok esetlegesség és ingadozások ellenére függetlenül is teljesíthesse funkcióját.

Mi, a megyei gazdasági egyesületek törvényen alapuló reformjában és évi dotálásában véljük mindazokat a kellekeket és feltételeket megtalálhatni, melyek a közgazdasági érdekképviselet helyes szervezéséhez szükségesek. Erre a reformra okvetlenül szükség van. De ez még nem minden.

A hivatalos apparatus mellett ott legyen a gazdaosztály tekintélyes kontingense egy szívvél s lélekkel. Rendszeres, kitartó, okos és ezeltudatos munka az, a mitől eredményt várhatunk. — Félre kell dobni a Pató Pál-féle filozófiát; nem elég a szépen hangzó dikciózás, mert a szó csak szó s ha okos is, elhangzik végkép; hanem tetteket szeretnénk látni, többet az jéddigieknel!

A férj: Hisz oly vastag voltál, mint egy torony!

Az asszony: Oh, milyen sértés! Hát ez a jutalom, hogy takarékoskodni akartam! Ha gyermekeim ott lettek volna, ugy náluk is egy esomó dolgot eldughattam volna s hidegvértebbek lettek volna, mint apjuk, ki mindenütt férfinak adja ki magát! Szép férfi valóban! A ki még tekintélyt sem szerzhet feleségének, mikor a nagy bajszu fináncz mindkét kezével a bőröndbe turkált.

A férj: Csak nem gyilkolhattam meg. (Szeliden.) Mit szólnál hozzá, ha egy kissé aludnánk?

Az asszony: Ismétlem, hogy ily ajtók mögött, melyek oly soványak, mint egy hajna héj, nem alhatom. (Ijedten.) Valaki máskál a folyosón!

A férj: Csak a szél az, fiam!

Az asszony: Megnyugszom, ha a nehéz szekrényt az ajtó elé tolod. (Duflost ur siet, hogy e kívánságot teljesítse.)

Az asszony: A mikor látom, hogy mily erővel tolod ezt a szekrényt, megvan a bizonyítékom arra, hogy mily kevéssé szeretsz engem, hogy erődöt nem használtad akkor, mikor a fináncz kirabolt. Te hagyta, hogy elvezessenek, a nélkül, hogy megmondta volna, hol találkozunk. Kétségen kívül ez volt ezéled is. Ha van egy esöpp szived, ugy hat hónapig nem alszol.

A férj: De hát mit tehettem volna?

Az asszony: Meg kellett volna tiltanod, hogy átkutassanak; és ajtót betörnöd, mikor kiabáltam. . . Ah, de te aludni akarsz. Nehány óra mulva otthon leszek és soha többé nem hagyom el házam küszöbét. (Duflost felkel) Mért hagyod el az ágyat, mikor oly álmos vagy?

A férj: (megtörve) Hisz el kell téged kísérnem.

Az asszony: Mond inkább, hogy nem akarsz zsákmanódat elbocsátani!

A harmadik éjtel. — Otthon.

(Madame Duflost azt remélte, hogy délben már otthon lesz, de a vonat csak tizenegy órai késéssel érkezett meg.)

Az asszony: Igen, igen tudom: már vagy huzszor mondtad, hogy két óra van hajnalban s hogy álmos vagy. Ha a házad égne, ha feleséged darabokra volna szakadva, ha gyermekeid meg volnának fojtva; ugy az első gondod az volna, hogy hol van a hálósapkád. De én

A király előtt. A nagy katonai manőverek idején Balassa-Gyarmatra érkezik a király, a hol nagy előkészületek folynak fogadására. Gömör-Kishont t. e. vármegye hódoló küldöttsége az eddigi dispoziciók szerint, szeptember 17-én járul ő Felsége a király elé Hámos László főispán vezetése alatt.

A király Balassa-Gyarmaton. Gr. Degenfeld Lajos főispán július 10-én tudatta Nógrádmegyei közönségével hogy ő Felsége végleges elhatározása szerint Nagy-Marason át fog szeptember hó 17-én a megyében megérkezni, hogy megszemlélje az ottan tartandó hadtest-gyakorlatot. Nógrádmegye fényesen akarja fogadni a legfőbb hadurat, minél fogva pár nap előtt Balassa-Gyarmaton, a városház tanácstermében nagyobb értekezlet volt, a melyen a fogadtatás mérvelei és a szükséges intézkedések előlegesen megbeszéltek. Az értekezlet a többi között abban állapodott meg, hogy egy fővezetés alatt 5 albizottság fogja a rendezést vezetni.

A tanítók tanítója. Megyénk ünnepelt tanfőférfiának, *Baksay István* tanár érdemeinek, ki lelke kincseivel százakat, ezeket gazdagított, boldogított már: a *gömöri ref. tanító-egylet* is kedves kötelességének ismerte hálás kegyelettel adózni. A folyó évi július 17-én Pelsőzön tartott nagygyűlés, a veterán tanár 50 éves sikereinek méltánylásán, lelkes örömmel tüzte fel „a tanítók tanítójának“ izzó homlokára azt a eserkoszort, melynek minden egyes levele a kötelesség példás teljesítésének fénylő symboluma. Midőn ekkép nevét és érdemeit emlékkönyvében megörökítette, egyszersmind őszinte hódolatát s üdvkívánatainak kifejezését a nagyérdemű tanárral legott jegyzőkönyvileg tolmácsolni határozta. — E lelkes üdvözlésre a jubilált férfiú a következő kedves választ küldötte Batta György símonyi ev. ref. lelkész s egyházmegyei tanügyi bizottsági elnökhöz: „Rimaszombat, 1894. július 30. Igen tisztelt tanító-testület! Nagytiszteletű tanügyi bizottsági Elnök ur! Fogadják mélyen érzett hálámat s forró köszönetemet azon megtisztelő figyelemért, hogy ötven éves tanári jubileumom alkalmából rólam megemlékezni szivesek voltak. — A kitüntetés, melynek jubileumom alkalmával esetleg központja voltam, tulajdonképen a tanári s tanítói pálya méltatása volt, s munkánk sikere mellett jól esik tapasztalunk az elismerést is. Ötven év talán nagyon is hosszasan munkakör a bekövetkehető rövid nyugalomért, ötven éves fáradtságos munka helyett szívesen kívánok a tanító-testület minden tagjának egyen-egyen munkáikra áldást, sikert, elismerést, kiérdemelt jutalmat és gond nélkül nyugalmat s pihenést a kimerülés előtt. — Hálás köszönetem megújítása mellett maradok az igen tisztelt tanító-testületnek s nagytiszt. tanügyi bizottsági Elnök urnak lekötölezett hívők: *Baksay István*, tanár.“

Városi közgyűlés. Rimaszombat város július 30-án délelőtt képviselőtestületi közgyűlést tartott, mely a városi képviselők immár egészen megszokott részvétlensége mellett folyt le. Kénytelenek is vagyunk megemlíteni, hogy a közgyűlésre való meghívásnak ma gyakorlatban lévő módját egyáltalán nem tartjuk alkalmasnak. A hajdu által körülhordozni szokott ezirkulárát a képviselők sokszor nem is látják; a láttamozó családtagok pedig — mint kevésbé érdekeltek, — legtöbbször elfeledik megemlíteni, hogy miféle irással járt a hajdu a házhoz. Cél szerűbb volna talán minden egyes képviselőtestületi tagnak külön meghívót küldeni azzal a megjegyzéssel, hogy a tárgysorozat a városháza hirdetés tábláján van kifüggesztve — A hétfőn megtartott közgyűlésen különben igen elkésereedett hangulat volt az uralkodó a miatt, hogy a belügyminiszterium elutasította a város felebbezését a rimaszombat-várgedei uti költségeihez való hozzájárulási arány tárgyában. Emlegettük annak idején,

nem tudok aludni, ha házamat így elpusztítva látom: Láttad, hogy nézett ki a szalon? Azt hiszem, hogy két karosszék eltűnt.

A férj: Az ördögbe; alusznak már egyszer!

Az asszony: Ha úgy káromkodol is, mint egy hordár, a karosszékek még sem kerülnek meg. És tudod hány ablaktábla van betörve?

A férj: Mit bánom én!

Az asszony: Micsoda önzés! Persze, mert te nem érzed a légvonatot! Hiába lököd a párnát; az igazat mondom. Szeretném már, ha holnap volna, hogy a tányérokat megszámlálhatnám. Ah igaz, mindent bezártam; majd holnap.

A férj: Igen, igen holnap, de ma az istenért már aludni szeretnék!

Az asszony: Azt hiszed, hogy aludni fogok, hogy a pókok megemészsenek. Fogadni mernék, hogy minden sarokban lepsz egy pók. — A kandalló parkányát legalább is félméter nagyságban fedte a por.

A férj: Fél méter — hatvan óra után! — Kissé tulzod fiam.

Az asszony: Mond mindjárt, hogy örült vagyok. Természetesen, én vagyok az örült, mikor te pazarlod a pénzt, mint egy kolonel. A nagyságos ur nem élhet nyugodt családi életet; neki végig kell járni a összes országot; elragadja az anyát a gyermekektől; vendéglőből vendéglőbe czipel, a nélkül, hogy időt engedne arra, hogy valamit megnézzen. Csak számolja össze uram, hogy mennyibe került ez a kéjtudás? Háromszáz frank utiköltség, minden pinézernék a pénzt a fejéhez vágta; 3000 frank a tiltott árukért, melyeket etkoboztak. Összesen 3300 frank egy nyomorult szeszélyért! Honnan vesszük ezt a pénzt? Megöljük a gyermekeink jövőjét. Igen, uram, sokáig fojtottam vissza magamba, hogy ki ne mondjam, de, igen, uram, ha egy ember így tönkre teszi a családját, akkor nemesak rossz családapa, hanem gonosztévő is.

(E kifakadásnál Duflost asszony elájul; s férje felhasználta ezt az alkalmat, hogy végre elaludjon.)

Szeretném tudni, mi lesz a következő kegyetlenség! El-dobhatod az alarecot, minthogy hazám törvényei ugy sem védenek többé. . . de kisiklok karmaid közül egy perezig sem akarsz tovább Londonba maradni. . . holnap reggel utazom. . . Ne kísérsd meg, hogy visszatartsál, mert ez esetben kiugrom az ablakon!

Második este Boulogneban.

(Másnap korán reggel a szegény Duflost már talpon volt s minthogy feleségét nem volt képes arra bírni, hogy csak egy napot is töltsön tovább Londonban, sietett a kikötőbe, hogy a gőzhajóra jegyet váltson. A következő éjtel Boulogneban töltik.)

Az asszony: Csak nem számítász arra, hogy aludni hagylak, mikor itt a szálloda szobájába, hol az ajtókon nincsen zár, majd meghalok a félelemtől? . . . Ah, magad fajtáju embereknek sohasem kellene nőülnie! Nem gondoltam, hogy így viseled majd magadat; reménykedve szóltam magamhoz: „Ha utazni viszem, talán megtanulja az udvariasságot.“ De nem! (Bánatosan sóhajt) Duflost! Te, mint Duflost fogsz élni és én meghalni! Sorsom az, hogy egész életemben elhanyagoljanak és én megadom magamat. Soha sem fogsz megszűnni, hogy azt a szegény férget, melyet feleségeddé csináltál, lábaddal ne tipord! Ugy bánsz velem, mint egy valódi török.

A férj: Jó! Most már meg török vagyok.

Az asszony: Hogyne, szeretnéd, ha török volnál. . . Valóban szép kívánság egy törvényes hitves előtt. Nem volt elég, hogy kiragadtál otthonomból s guny tárgyául dobtál oda egész Angliának; nem, te még saját atyafiaim előtt is le akarsz gyalázn.

A férj: Édes Istenem, mit csináltam megint?

Az asszony: Viselkedésed a vámsorompónál méltatlan volt. Minden jó nevelt ember becsépész valamit felesége számára. . . Csak én vagyok elhagyatott ezen a világon! . . . Még csak egy tuczat selyem harisnyát sem dugtál zsebedbe; mialatt mindenki csipkéekkel, kendőkkel volt teletömve.

A férj: Nos, akkor engem ép ugy megcsiptek volna, mint téged.

Az asszony: És ki volt ennek az oka? — Mikor a várnörök közeledtek, nem a te rettegésed és fogvaözgásod árult-e el?

hogy ezen ut kiépítéséhez a város tulságos magas öszszeggel járul, a mi ellen a bizottsági tárgyalás alkalmával Szabó György polgármester elfeledett tiltakozni, s a jegyzőkönyvébe foglalt megállapodást a város részéről és nevében aláírta, a mivel a város beleegyezését fejezte ki. A közgyűlésen e miatt — a mi fő oka volt a belügyminiszter elutasító határozatának — ismételtel igen élesen megtámadták a polgármestert s felhívta a közgyűlés a városi tisztú ügyészt, hogy újra tanulmányozván az ügyet, tegyen jelentést arról, hogy vajlon van, vagy lehet-e kilátás arra, hogy a város újabb kérelmére a belügyminiszter ismét felülvizsgálja az ügyet és esetleg az uti bizottság által a városra nézve nagyon is sérelmesen megállapított hozzájárulási arányt esetleg megsemmisítheti és újabb tárgyalást rendelhet el? — A Tompa-utczai Pásztor-ház, és a jános-utczai mészárszék helyiség eladásának végleges rendezése ismét nem sikerült, mert a közgyűlés a törvény által megkivánt számban vagyoneladási határozat hozatalára nem volt képes. A városi iskolaszéki tagok mandátuma lejárván, a közgyűlés az iskolaszék volt tagjait újlag megválasztotta.

Eljegyzés. Smegner Boriskát, — Smegner Károly rimaszombati tekintélyes iparos fogadott leányát július 22-én jegyezte el Dániel Ferenc helybeli törekvő fiatal iparos. Boldogság kísérje az ifjú pár frigyét!

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Hanvai I. Ede okl. polgári iskolai tanítót a dobsinai polgári fiúiskolához segédtanítóvá nevezte ki.

Halálozás. Koreny József, rimaszombati derék kalapos-mester, a rimaszombati iparos polgárság egyik legintelligensebb törekvő, derék tagja, július 30-án reggel hosszas szenvedés után 48 éves korában elhunyt. Halálát özvegye és öt árvája siratja, kiknek nagy gyászában széleskörű rekonság osztozik. A szorgalmas családapa koporsóját július 31-én délután kísérték ki az örök nyugalom helyére nagy részvét mellett, mely igazán meghatóan nyilvánult a koporsó után zokogva ballagó árvák láttára. Nyugodjék békéül!

Lelkészválasztás. A sajtó-vámosi ev. ref. egyháznál Soltész Sándor lelkész elhalálása folytán megüresedett lelkészi állás e hó folyamán fog választás útján betöltetni. A választási küzdőterem leginkább érdekelve vannak: *Simon István harmaczi lelkész*, a megboldogult lelkésznek a veje, *Csuzmadia Jenő* banhorvati lelkész és *Csik Dániel* püspöki titkár, miskolci s. lelkész. A Miskolcon megjelenő „Szabadság” szerint a választás előreláthatólag nagyon heves lesz.

Fejedelem lovásárlása Gömörben. Farkas Zoltán, megyénk egyik kiváló nagybírtokosa, e napokban két lovat adott el Ernő darinstadti nagyhercegnek. A gyönyörű ménnek megtekintése végett dr. Lorenz udvari tanácsos ide érkezett, s el volt ragadtatva a szép állatoktól, melyek ékezzel dícsérik a Farkas-család messze földön híres lötenyésztésének.

Pánszláv-feszék. A „R. H.” írja a következő felháborító dolgot: „Beszéljünk nyíltan és őszintén. Nagyon is szükségünk van rá. Rimaszombati városának, mint a megye székhelyének, közvetlen szomszédságában fekszik Cserenesény község, melynek ág. ev. lelkésze: Krno András tisztelendő ur — dacára annak, hogy magyar szónoklat tartására egyenesen fel lett hívva — csak tótl prédikál híveinek, kik pedig tökéletesen bírják a magyar nyelvet. Krno András annyira megy a totizálásban, hogy a magyar köszöntést nem fogadja: tótl felel rá. Blaho rimaszombati volt rendőr fiát az áldozás vallási aktusától elutasította, mert nevezett fiu magyarul elmondandó imával óhajtott abban résztvenni. A község hazafiai erényekben tündöklő földesura: a Hámos-család Pokorágyra kénytelen járni templomba, mert ott már magyar prédikációt hallgathat. Ezek nem pletykák, hanem való tények, melyek előtt szemet hunynunk nem lehet. S midőn e hazafiatlan szomorú jelenségeket konstatáljuk, felháborodással kérdezzük: nem volna-e már itt az ideje, hogy e csunya feszket megbolygassuk és kitanítsuk, hogy Cserenesény község határa is magyar buzát terem, mely hazaelenes ténykedéseket istápoló individuumokat nem táplálhat. Szigorú tárgylagossággal hoztuk ezeket közudomásra, melynek beigazolására tanukat is állíthatunk. Magyarságunk szent érdeke követeli tőlünk, hogy ily dolgokban struczpolitikát ne kövessünk.” Ajánljuk a dolgot az esperességi elnökség figyelmébe.

Katonai hírek. A helyben állomásozó 17. tüzérezredhez az idén tartandó gyakorlatokra bevonultak már a tartalékos tisztek is, és pedig: Arday Albin, Vatzke Ede, Rottmayer István és Straszburger J. tartalékos tüzéradnagyok. Az ezred folyó hó 6-án a kora reggeli órákban indul a lögyakorlatokra; Pelsőczön, Rozsnyón és Tornán tartandó pihenő után 8-án Nagy-Idára érkeznek s ott elszállásolva Szinán és a környéken mindjárt megkezdik éles töltesekkel a lögyakorlatokat. — A nagy gyakorlatra vonuló katonaság zöme szeptember hó 9-től 14-éig, tehát teljes 5 napig fog városunkban tartózkodni. Maga a város 7000 gyalogosnak ad szállást; ez időre a lovasság Tamásfalván és Cserenyésényben lesz elhelyezve. A nagyszámu gyalogsággal négy katonazenekar érkezik.

Nagy szerencsétlenség történt f. évi július 28-án Fazekas Zsuzsánny községben, u. i. Szlanina János községi bíró házában a lőerejű géppel végzett eséplés közben az ott látatlankodó 13 éves Szlanina Mártonnak, a járgányhoz tartozó kis fogaskerek becsippte a lábravalója első szegélyét s a fiut ennélfogva a földre a tengely körül forgó erőátvitelő rud alá teperte, s körös-körül csavarta. A szegény fiuk csak nagynehezen tudták kiszabadítani, midőn már a jobb czombját a gép tőből kiszakította, ki is a szenvedett iszonyú sértés folytán 3 órai kínlás után elhalt. A megejtett rendőri hullavizsgálat bűnös mulasztást nem constatált, a mennyiben a szörnyű pajkos fiu több ízben lett onnan már erőszakosan is eltávolítva, míg ismét egy elfeledett pillanatban oda sompolygott s egyben meg is történt a szerencsétlenség.

Vadászati tilalom. A rimaszombati vadásztársulat július hó 30-án tartott közgyűlésén elhatározta, hogy az általa bérelt területeken a fogoly, fűrj és egyéb szárnyasokra nézve a tilalmi időt augusztus hó 15-éig meghosszabbítja. A futó vadakra nézve is augusztus 15-ével megnyíló vadászidény igen élvezetes vadászlatokat ígér, mert hozzáértők állítása szerint a környékbeli vadászterületek ez idén igen gazdag vadállományal bővelkednek. Nimród utódainak nagy öröme.

Öngyilkosság. Ujfalussy István, rimaszombati fiatal iparos szerelmi bánat miatt július 31-én, reggel a rimaszombati temetőkerthben forgópisztolyal a szájába lött, s az öngyilkost a nyomban megjelent dr. Szabó Samu megyei főorvos a megyei közkórházba szállította, honnan az esti órákban szülői lakására vitték. Az öngyilkos folyton eszméletlenül fekszik, az eldögi mentési kísérletek kevés eredménnyel biztatnak, mert úgy látszik a golyó az agy alapi részeket sértette meg. Lapunk zárta-ker egy értesülünk, hogy a szerencsétlen öngyilkos testén részleges hűdések állottak be s életben maradásához az orvosok legkisebb reményt sem fűznek.

Szenzációs verekedés. Ily czímen olvassuk a „P. H.”-ban a következőket: „Gömörmege egyik csendes városkájában, Rimaszécsen botrányos eset történt m. hó 23-ikán, mikor is Rimaszombatból öt tüzéronkéntes, egy tiszthelyettes és egy ügyvédjelöltből álló társaság érkezett oda s a nagy vendéglőben mulatott. Az esti órákban a társaság egy része haza utazott; ott maradtak: Komáromy István ügyvédjelölt és Cséty tüzéronkéntes, kiket a bor kissé fölhevített s mikor a társaságba idegen elemek tola-ko-lik, összeszólalkozás támadt a vendégek között. Ez aztán olyan dimenziókat öltött, hogy Komáromy az önkéntesnek fal mellé állított kardját kirántotta, Cséty pedig a hüvelyt ragadva meg, ütni és vagdalkozni kezdtek s a közelben levő teljesen ártatlan Reich Jakob pásztoi kereskedőt és öcsését alaposan megvagdalták. A sérültek és a vendégek a csendőrséghez fordultak segélyért, kérve, hogy a vagdalkozókat fogják el, a csendőrök azonban ezt nem tették, mire Reich távirati uton fordult a belügyminiszterhez jogorvoslatért. Időközben a csendőrségvezető a rimaszécsi járásbírósnál és felettes parancsnoknál jelentést tett a történetkről, a Reich távirata folytán pedig a belügyminiszter megkereste Bornemisza Lászlót, Gömörmege alispánját, hogy az ügyet vizsgálja meg és mielőbb tegyen jelentést annak mibenlétéről. Az alispán a megkeresést nyomban áttette a rimaszombati kir. ügyész-séghez mely hivatva van az ügyben eljárni. Az esetet eddig titkolták, de most kiszivárgott s a közönség élénk érdeklődéssel várja az ügy megoldását.”

Önmaga bírása. Miskolcon e napokban egy Molnárné nevű asszony, ki ellen a helybeli kir. törvényszék-nel gyújtogatás miatt vád emeltetett, a robogó vonat életvetette magát s teljesen összezuvatva szörnyet halt. — Mondják, hogy az itélettel való félelem és a kétségbeesés birták rá az önmaga felett való ítélkezésre.

Nagy tűz volt július 31-én Bátkán, hol a Góbis tanyán Bornemisza László alispán nagymennyiségű buza és takarmányemű lettek a pusztító lángok martalékává. A tüzet villámcsapás okozta, mely egyszermind három tinót is agyonujtott, s a tűz az istállót is teljesen elhamvasztotta. A leégett termények és épületek legnagyobbbrést biztosítva voltak ugyan az első magyar általános biztosító társaságnál, mindamelllett tetemes a kár azon része is, mely meg nem térül.

Fontos hír a gazdáknak. Schönk Tamás volt sidi bérlő és állatorvos, — mint a „R. H.” írja, — a ló és szarvarmarhák szembajja ellen (legyenek azok akár hályog avagy véromlennyek stb. által megtámadva) egy kitűnő gyógyhatású szert talált föl, melynek titkát a föltaláló halála után leánya örökölte. Számtalan bizonylat és elismerő oklevél tanusokodik a rendkívüli gyógyhatású szer bálmatlanságáról, mely megrendelésre kapható Rimaszombatban, Kossuth-utca 16. sz. E tapasztalatilag hatásosnak bizonyult szem-gyógyvizre fölhívjuk gazdaközönségünk szíves figyelmét!

Veszedelem lörugás Póltáron, mult hó 29-én Roeskár Pál gazdaember egy megvadult lovat oly vigyázatlanul akart megfékezni, hogy ez a szerencsétlen embert össze vissza rugdalta; állkapcsát és bal fülét teljesen szétromosolta és arczát is összezuvatva. Mindjárt beszállították a közkórházba.

Gömöri fürdők. A rozsnyói vasfürdőben, mint a „R. H.” írja, az ott időző betegek létszáma e héten 62-re emelkedett. A vendégek legnagyobb része a megye területéről való. Budapestről 11, Rozsnyóról 4, Abaújból, Ungból 4—4, Borsodból, Szabolcsból 3—3, a többiek Bulgáriából, Győr-, Heves-, Nógrád- és Somogyvármegyékből valók. — A várgedei fürdő A megyeszékhelyhez való közelségénél fogva előnyös helyzetnek örvendő várgedei fürdő élénk látogatottságnak örvend, különösen vasárnapokon tulzsfoltnak mondható. — Hát-ránya a fürdőnek, hogy sétányai korlátoltak, miután a mostoha terepviszonyoknál fogva terjeszkedni nem képes.

A táviratcsontítások ellen. A posta- és táviratigazgatóság hirdetmény útján tudatja a közönséggel, hogy a táviratcsontítások ellen biztosítékot nyújt az, hogy bárkinek jogában áll, ha az illető az egyszerű távirat díján negyedrésszel többet fizet, azt követelni, hogy táviratát a földadó és felvevő hivatalnok közt a továbbítás és felvétel helyessége tekintetében összeegyeztessék. Az ily táviratok elé röviden (TC) jelzöt kell a feladónak írnia.

Értesítő. A debreczeni keresk. akadémiá 1893/4. tanévről szóló értesítője megjelent. A dr. Bayer Ferenc igazgató által kiadott értesítő esinos külseje, valamint gazdag tartalma ezen 36 év óta fennálló szakiskola magas színvonaláról tanusokodik. A füzet czímlelapját a keresk. akadémiá palotaszertű új épülete díszíti, melynek felépítése ugy a tulajdonos kereskedő társulat, mint Debreczen sz. kir. városa és Debreczen kereskedő osztályának kiváló érdeme. — Az értesítőt „Fra Luca Paciolo és műve a könyvvitelről” czímű magvas és rendkívül érdekes tanulmány nyitja meg. Szójka Gyula tanár avatott tollából. „Tanulmányi körút” czím alatt Fábian L. Mór tanár ismerteti a tanári karnak az ifjúsággal rendezett 10 napra terjedő kirándulását. Az igazgatói jelentés az intézet nevezetes mozzanatairól szól. A keresk. akadémiá 3 évfolyamára 198 tanuló iratkozott be, a minek következtében újabb párhuzamos osztályokat kellett berendezni ugy, hogy 5 osztálya volt a három évfolyamnak. Kiemelendő, hogy a tanári kar és fenntartó társulat áldozatkészsége folytán a felső évfolyam 54 tanulója részére párhuzamos osztályt nyitottak. Az alsófoku, vagyis tanoneziskolában 148 tanuló jelentkezett. Az esti tanfolyamra 32 felnőtt egyén, — köztöktik 2 nő — jelentkezett. A keresk. akadémiá tehát 381 egyén kiképzéséről gondoskodott; megérdemli tehát azon támogatást, melyben ugy a kormány, mint a város és kamara részéről részesítik. Örvendetes jelenség, hogy a magas kormány mintegy elismerésül az

évi subvenciót 3500 forintról 6000 forintra emelte, ezenkívül 20,000 forint építési segély törlesztésére 1000 forintot engedélyez. — A fennirtó kereskedő társulat ez évben is több szegény, de teltséges, szorgalmas tanuló támogatott; nyolcnek teljes tandíjmentességet, 15-nek pedig féltandíjmentességet engedélyezett. — A tantervben előirt tantárgyakon kívül tanítják a gyorsírást, a német és francia nyelvekből társalgási órák rendszerezettek. A könyvtárak és szertárak az iskola fejlettségét mutatják, ezek a lefolyt évben is szépen szaporodtak. Az ifjusági egyesületek közül az „Önképzőkör” magyar és idegen nyelvi szakosztálya, a dal- és zene-egyesület, a segélyző egyesület az ifjuság munkakedvéről tesznek tanúságot. — Kiváló figyelmű elemel a segélyző egyesület, mely tankönyv-gyűjteményéből mintegy 300 darabot osztott szét szegény tanulóknak közt, azon kívül a gyűjtések, adományozások és tagsági díjakból begyűlt évi bevételeiből 370 forintot fordított szegény tanuló segélyezésére. A derék egyesület alaptőkéje a 3000 forintot már meghaladja. — Jeles eredménnyel érettségit tett Kardos László és Strompf Oszkár, Aizikovits Zsigmond és Zipszer Ignác. A II-ik osztályban jeles volt Emerich Zsigmond, Fehér Gábor és Nagy Imre, az I-ő osztályban jeles Geréby Pál, Stock Rudolf. A keresked. társulat ezen jeles ifjakat jutalomban részesítette. A többi tanuló osztályozása az értesítőben nem közöltetik, a mi hiba! — A jövő évre a tandíjat a kereskedelmi társulat 100 forintra emelte, de szegény szorgalmas tanulókat tandíjengedélyben részesülnek, az ez iránti kérvények a beiratáskor az igazgatóságnál nyújtandók be. — A beiratások a tanszerkiállítás miatt szeptember 3—7-ig tartanak, a javító vizsgálatok 3-ikán és 4-én. — Az értesítőt a dr. Bayer Ferenc igazgató tulajdonút képező internátus illusztrációkkal ellátott ismertetése zárja be, mely a szülőknek az internátus czéljáról és eszközeiről kellő felvilágosítást ad. Az internátus, mely az igazgató személyes vezetés és felügyelete alatt áll, ajánlható azon szülőknek, kik gyermekeiket jó és megbízható felügyelet alá akarják helyezni. — Az internátusban a közvetlen felügyeletet próba éves tanárok, mint nevelők gyakorolják.

Meghívó.

Hivatkozással a lembergi országos kiállítás magyarországi lengyel helyi bizottsága által kibocsátott kirándulási programra, van szerencsénk a kereskedelmi és iparkamarák, az orsz. iparegyesület, az ipartestületek és körünk t. tagjait értesíteni, hogy a gácsországi kereskedelmi és iparegyesület alábbi lekötölező meghívása folytán az „Iparoskör” önálló rendezése mellett külön iparos társaság fog a fenti kiránduláshoz csatlakozni.

A részvételi díj — beleértve a közös rendezési költségeket — a következő utirányra nézve, u. m. Budapest-Galantha-Zsolna-Zwardon Saybusch-Krakkó-Wielicka-sóbánya-Lemberg-Lawoene-Munkács-Szerenes-Budapest, odavissza: I. oszt. 31 frt, II. oszt. 22 frt. — Indulás f. é. augusztus 12-én esti 7 órakor külön vonaton. Visszatérés Lembergől tetszés szerinti vonattal.

A rendezőség gondoskodni fog arról, hogy kirándulóink ugy utazás közben, mint az elszállásolásnál lehető kényelemben részesüljenek, de különösen ez utóbbi czélra szükséges, hogy a résztvevők névsora legkésőbbben nyolcz nappal az elindulás előtt közölhető legyen ugy a krakkói, mint a lembergi fogadó-bizottsággal.

Hölgyek szívesen láttatnak.

Jelentkezhetni a kör helyiségében (Hímző-utca 5. sz., földszint) a délutáni órákban akár az egész részvételi díj, akár 5 frt lefizetése mellett, mely utóbbi befizetés ellenében ideiglenes igazolvány állíttatik ki. A teljes részvételi díj (I. oszt. 31 frt, II. oszt. 22 frt.) legkésőbbben augusztus 5-ig fizetendő be, a midőn is a vasuti menetérti jegyek átvehetők.

Budapesten, 1894. július 15.

Tisztelettel, a fővárosi iparosok-köre választmánya nevében:

Ráth Károly, s. k. elnök.

Dr. Horváth János, s. k. titkár.

A gácsországi kereskedelmi és iparegyesület a következő átiratot intézte Báth Károlyhoz, mint a Fővárosi Iparos-kör elnökéhez:

Lemberg, 1894. június hó 30-án

Értesülvén arról, hogy a budapesti lengyel bizottság, mint a lembergi orsz. kiállítás igazgatóságának képviselője folyó évi augusztus hó 12-re közös kirándulást tervez, az itteni kiállítás megbízásából a magunk részéről is a legszívesebben meghívást intézzük az Iparos kör elnökségéhez és összes tagjaihoz városunk és kiállításunk meglátogatására.

Ha mint lengyelek benső örömet érezünk a felett, hogy szerencsések lehetünk a magyarokat körünkben üdvözölhetni, még fokozná egyesületünk tagjainak örömet, ha testvéries kezet szoríthatnának budapesti pályatársainkkal és kedves kollegáikkal, visszamenekelve a lengyelek 1885. évi felejthetetlen fogadtatására Budapesten, és azon buzgólkodva, hogy vendégeinknek lembergi látogatását szintén mennél kellemesebbé tethessük.

Reméljük, tisztelt Elnök ur, hogy jelen meghívásunk a t. Kör tagjainál barátságos, testvéries visszhangra fog találni, miért is mielőbbi szíves értesítést kérünk a vezetése alatt álló Kör tagjainak a tervezett lembergi kirándulásban való részvétele felől.

Kiváló tisztelettel a galicziai országos kereskedelmi és iparegyesület nevében:

Schmidt László, s. k. elnök.

Gabriel Szaniszló, s. k. titkár.

Szerkesztői üzenetek.

Sztraka Neit urnak Putnok. A hozzánk küldött levelet esakis nyílt-térben közölhetjük, ha mindenáron kívánja, de a szerkesztőségi rovatokban semmiesetre. Választ várjuk.

Piaczi árak

Rimaszombatban, 1894. évi július hó 28-án tartott heti vásáron:

	Métermázsánként	Hektoliterenkint
Tiszta buza	5.60— 5.70	5.10— 5.15
Feles buza	4.20— 4.30	3.80— 3.90
Rozs	4.50— 4.60	4.10— 4.15
Árpa	6.00— 6.10	5.00— 5.10
Zab	6.40— 6.50	3.20— 3.25
Kukorica	0.00— 0.00	6.50— 7.00
Bükköny	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Krumpli	0.00— 0.00	1.80— 0.00
Köles	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Széna kötve	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Takarmány szalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Alom-szalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00
Zsupszalma	0.00— 0.00	0.00— 0.00

Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN távollétében a szerkesztésért felelős: LÓRINCZY GYÖRGY.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

A Baloghi Endre ügyvéd és Buesegh Alajos körjegyző urak között felmerült beesületbeli ügy a mai napon előttünk — a tisztességnek megfelelő módon — elintéztetett.

Kelt Rimaszombat, 1894. július 26.

Bodor László.

Pazár István.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk

Magán-hirdetések.

Egész selyem mintázott Foulárdokat

(mintegy 450 különböző fajban), méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, tehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockás, esikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240-féle diszpozíció és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít póstabér és vámmentesen a privát megrendelők lakására HEN EBERG G. (esász. és kir. udv. szállító) selyemgyára ZÜRICHBEN. Minták postafordultával küldetnek. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Hirdetmény.

489. sz. — Rimaszombat rend. tan. város árvaszékének 489.894. számú határozatával a kk. Szloboda Bela és Túri Jánosné közös tulajdonát képező rimaszombati 31. sz. tjkvi ingatlanságra az önkéntes árverés elrendelvényén, annak az árvaszék hivatalos helyiségében megtartandó határnapjául folyó évi augusztus hó 11-ik napjának delután 2 órája tüzetett ki; erről a venni szándékozók azzal értesítettnek, hogy az árverési feltételek addig is a hivatalos órák alatt Huszth Lajos árvaszéki előadó hivatalos helyiségébe megtekinthetők.

Kelt Szab. Rimaszombat rend. tan. város árvaszékének, 1894. évi július 20-án tartott üléséből.

Szabó György,

árvaszéki elnök.

Özv. ANDRIK SÁMUELNÉ

kályhagyára

Tamásfalán, (u. p. Rimaszombat.)



Van szerencsém a nagy érdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Tamásfalán (saját házamban) mindenféle alakú, nagyságú és színű saját gyártmányú sköszénnel is fűthető kesz,

raktáron levő

eserépkályhák

nagy választékban, jutányos áron mindig kaphatók. — Megrendelések pontosan teljesítettnek, javítások és átrakások elfogadtatnak

Özv. ANDRIK SÁMUELNÉ,

6-6

kályhagyáros.

Egy jó karban lévő zongora

szabad kézből eladó. Bővebb felvilágosítás nyerhető Tibély S. A. ur kereskedésében Rimaszombat.

Suska eladás.

A kurinezi földműves iskolához tartozó erdőnek gubacs termése, augusztus hó 15-ig tett zárt ajánlat alapján, a legtöbbet ígérőnek fog eladatni.

Az ajánlathoz 40 forint bántópenz mellékelendő, mely összeg augusztus 15-ikén délelőtt 10 órakor, az ajánlatok felbontásával egyidejűleg fog a nem acceptáltak részére visszaadattni.

A legtöbbet ígérő vevő, a fizetendő összeg felét rögtön, második felét legkésőbb egy hét alatt tartozik befizetni.

Az igazgatóság fentartja magának, hogy:

1) 300 frton aluli ajánlatokat nem vesz figyelembe.

2) A vevő október 1-től kezdve a sertések legeltetése ellen sem tehessen óvást.

3) A gubacs körüli minden költség a vevőt terheli, s így az esetleg előforduló bélyegilleték is.

4) A feltételeknek eleget nem tevő vevővel szemben, a befizetett összeg visszatartása mellett új eladás foganatosítható, a netaláni kevesebb vételért pótolni tartozik, a továbbiakra a sommás szóbeli eljárás s a rimaszombati kir. járásbiróság illetékessége köttetik ki.

Az igazgatóság.

Vadászok figyelmébe.

A vadászati idény beálltával alkalmoszerűnek tartom a n. é. közönség tudomására juttatni, hogy teljesen berendezett lőtéri üzletemben mindenféle ezéllövő és vadászfegyverek, pisztolyok, revolverek, vivóeszközök, lőpor, sörét, valamint kész töltények, vadász-tásták, fegyvertokok, botszékek és egyéb vadászati felszerelések és kellékek a legjobb minőségben és jutányos áron szerezhetők be.

Ugyancsak nálam valódi tiszta asztali és erős hegyaljai, aszú, fehér és vörös borok literenkint 30 krtól 3 frtig, valamint pezsgőborok naponként elárúsíttatnak.

Rimaszombat, 1894. augusztus 1.

Tisztelettel

STECH KÁLMÁN.

Ugyanitt egy jó családbeli, 2—3 gymn. osztályt végzett ifju tanulóul felvétetik.

Vadászok figyelmébe.

Árlejtési hirdetmény.

A debreczeni m. kir. állami méntelep eperjesi, debreczeni, turia-remetei, rimaszombati és szatmár-németi osztályainál elhelyezett legénység és ménlovak részére 1894. évi november hó 1-től 1895. október hó végeig szükségilendő takarmány és egyéb cikkek biztosítása tárgyában folyó évi augusztus hó 29-én délelőtti 10 órakor írásbeli zárt ajánlatok tárgyalása fog ezen méntelep számvivő irodájában megtartatni.

A szállítási feltételek a nevezett irodában, valamint az illető telep-osztályoknál megtekinthetők.

Az ajánlat szerkesztését illetve, a hatóságilag kifüggesztett árlejtési hirdetményekben foglalt mintára különösen figyelmeztetik.

Debreczen, 1894. július hóban.

A debreczeni magyar királyi állami méntelep parancsnoksága.